

tage i det offentlige Liv. Jeg tror, at jo mere man drager dem ind i det offentlige Liv, desto stærkere vil deres Stillings blive ogsaa med Hensyn til politisk Valgret. Jeg tror, at de Kvinder, der interessere sig for Spørgsmaalet, ikke ville have noget derimod. I Reglen maa man jo gaa ud fra, at de gerne ville paatage sig disse Hverv. Det ærede Medlem haabede, at man i de fleste Tilfælde alligevel vil faa Kvinder til at føre dette Tilsyn. Naar det alligevel vil blive og bør være det almindelige, er jeg som sagt modig nok til at sige, at man bør ogsaa gøre det til kommunalt Ombud for Kvinder. Og jeg fandt heller ikke i den højtærede Justitsministers Udtalelse ved første Behandling nogen afgjort Modstand imod at føre dette Standpunkt igennem. Den højtærede Minister stillede sig — efter min Opfattelse — paa det Standpunkt, at det var noget nyt, det var noget, man ikke havde i Forvejen, men der er jo ikke noget i Vejen for at gøre noget nyt, som i og for sig er fornuftigt, navnlig naar det peger i den Retning, hvor jeg tror, at Tiden alligevel vil komme til at vende sig hen. Jeg vil gerne henstille disse Tanker til det ærede Medlem. Han vil indrømme, at jeg optræder med stor Vædskenhed, idet jeg ikke en Gang har formuleret Forslag til denne Behandling, for jeg indrømmer, at det, som jeg ikke har nogen rimelig Udsigt til at faa ført igennem, er ikke noget at trættes om ved denne Leilighed. — Det Underændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds (Wertzelsen), kan jeg desværre ikke tiltræde, lige saa lidt som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne af Hovedforslagene. Jeg tror heller ikke, at det vil være rigtigt saaledes paa en Maade halvt at opgive det særlige Tilsyn. Dels anførte den ærede Ordfører, at Sogneraadene have travlt nok, og det er jo sandt. Vi ere jo flemme til at lægge Byrder paa deres Skuldre, det er der klaget nok over i sin Tid. Der er ogsaa en anden Grund, og det er den, at Sogneraadene ikke vælges med det særlige Hensyn, at de skulle egne sig til dette Hverv. Det er et ganske specielt Hverv, som kræver ganske andre Evner og Anlæg end dem, man ventte at finde hos Mænd, som ellers kunne udføre det Hverv at være Medlemmer af Sogneraadet. Jeg tror derfor, det er uheldigt at gaa den Vej, som det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds foreslaar, og jeg raader til at stemme imod hans Forslag. Idet jeg henstiller til Tingets og navnlig til den ærede Ordførers Overvejelse, om vi ikke til 3dje Behandling kunde komme noget

nærmere ind paa hans Standpunkt fra første Behandling, skal jeg i øvrigt erklære, at jeg selvfølgelig paa det nuværende Stadium stemmer baade for Ændringsforslagene under Nr. 3 og Nr. 4.

Trier: Af de Ændringsforslag, der ere stillede af det ærede Medlem fra Bogenfse (M. Nielsen) og mig, ere de 3 første jo Underændringsforslag til Ændringsforslagene til § 7. Det første af dem foreslaar Ordene „Mænd eller Kvinder“ ombyttet med Ordene „deres Plejeforældre“, for det første fordi „Mænd eller Kvinder“ er et kunstigt Udtryk, for det andet fordi dette kunstige medfører en Forestilling om, at man har en bestemt Hensigt med netop at bruge det. Man kunde maasse let ved Fortolkning faa ud af det, at naar der staar „Mænd eller Kvinder“, saa er dermed gifte Folk udelukkede, hvad der selvfølgelig ikke er Meningen. Endelig ere Ordene „deres Plejeforældre“ jo foruden at være naturligere, tillige for saa vidt tydeligere, som der ikke kan være nogen Tvivl om, at det ikke blot er gifte Folk, idet Meningen maa være, at det overhovedet skal være Ffolk, der have taget andres Børn i Huset hos sig. Lovens hjemler jo den Sprogbrug, f. Eks. i sin § 4, hvor der er Tale om, at enhver Forandring i „Plejeforældrenes“ Bopæl skal meldes. Det næste Forslag foreslaar, at Ordene „uden dog at have adopteret dem“ gaa ud som formentlig overflødige, og særlig overflødige, naar Ordet „Plejeforældre“ træder i Stedet for „Mænd eller Kvinder“. Børn, hvem deres Plejeforældre have antaget som deres egne, ere ikke Børn, der ere adopterede, og naar saa det næste Punktum giver en særlig Regel for, hvad der vil foregaa, naar Børnene adopteres, ville jo de Ord, som vi have foreslaaet skulle udgaa, blive endnu mere overflødige. Det tredje Forslag, som gaar ud paa, at Ordene „dog kun“ udelades, har den ærede Ordfører for de oprindelige Forslagsstillere omtalt og anbefalet, og jeg skal derfor ikke opholde mig derved. Jeg skal kun gøre en ganske lille Henstilling med Hensyn til dette Punktum i vedkommende Paragraf. Der kan vel ikke ved den Redaktion, det har, opstaa nogen Misforstaaelse? Det hedder: „Til Adoptivbørn kan Tilsynet dog kun udstrækkes, saafremt Adoptivforældrene have faaet udbetalt et Vederslag een Gang for alle“. Meningen bliver der, som i det foregaaende Punktum, at det er Dyrigheden, der kan forlange dette Tilsyn udstrakt saa vidt. Det er muligt, at Sammenhængen giver denne Fortolkning, men som Ordene her staa, kunde det maasse ogsaa fortolkes saaledes, at naar